

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.12.2005
KOM(2005) 678 endelig

2005/0268 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse af UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af
de kulturelle udtryksformers mangfoldighed**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

I oktober 2003 vedtog UNESCO's generalkonference enstemmigt at indlede forhandlinger om en konvention om beskyttelse af mangfoldigheden i kulturelt indhold og kunstneriske udtryk. Forhandlingerne om et foreløbigt udkast til konvention startede i september 2004.

Den 15. november 2004 fremsendte EU-formandskabet og Kommissionen i fællesskab en meddelelse til UNESCO fra Fællesskabet og dets medlemsstater, og den 16. november 2004 vedtog Ministerrådet en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til på Fællesskabets vegne at deltage i forhandlingerne.

I perioden mellem september 2004 og juni 2005 afholdt regeringsekspertoerne tre forhandlingsmøder. Dette arbejde resulterede på det tredje møde i vedtagelsen af et revideret foreløbigt udkast til konvention. I september 2005 vedtog UNESCO's styrelsesråd desuden en afgørelse, hvori det henstillede til, at udkastet til konvention blev vedtaget på generalkonferencen i oktober 2005.

Konventionen blev vedtaget på UNESCO's generalkonference den 20. oktober 2005.

I forbindelse med at Rådet i november 2004 bemyndigede Kommissionen til at forhandle på Fællesskabets vegne, anmodede det i forhandlingsdirektiverne Kommissionen om at sørge for, at konventionen kom til at indeholde bestemmelser, der gør det muligt for Fællesskabet at blive part i den. Konventionens artikel 27 gør det da også muligt for Det Europæiske Fællesskab at blive kontraherende part og sætter det i stand til at spille en aktiv rolle i konventionens organer, særlig partskonferencen, der oprettes ved konventionens artikel 22.

Det er således vigtigt, at Det Europæiske Fællesskab sammen med medlemsstaterne bliver part i denne konvention.

Dette forslag, der er en naturlig opfølgning på forhandlingerne, sigter således mod at tillade Det Europæiske Fællesskab at godkende UNESCO's konvention.

- **Generel baggrund**

Vilkårene for bevarelse og fremme af den kulturelle mangfoldighed i Europa og andre dele af verden beror ikke kun på økonomiske forhold, men også på en lang række andre strukturelle faktorer. Markedernes størrelse, hvorvidt der er sproglige mindretal til stede, at der findes områder, hvis sprog har begrænset udbredelse, forbindelserne til den nationale eller regionale identitet, overleveringernes og den kulturelle arvs materielle eller immaterielle karakter samt de historiske forbindelser med tredjelande er alt sammen forhold, der bestemmer vilkårene for kulturelle udtryk, kulturforbrug og kulturel udveksling.

På EU-plan hersker der allerede en sådan mangfoldighed af situationer, som blev yderligere beriget ved den nylige historiske udvidelse med 10 nye medlemsstater. Globaliseringen byder ganske vist på nye muligheder for udveksling mellem kulturerne, men kan også indebære en trussel for sårbare kulturer og medvirke til at øge

sådanne former for ensretning, som kan udgøre en fare for den kulturelle mangfoldighed.

Den Europæiske Union har længe anerkendt både den kulturelle og den økonomiske side af kulturelle varer og tjenesteydelser og har i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fastsat, at Fællesskabet skal tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats på alle områder (EF-traktatens artikel 151, stk. 4). Ikke desto mindre findes der ikke på internationalt plan noget retligt bindende instrument, der anerkender de kulturelle udtryksformers særegenhed.

UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, der blev vedtaget i Paris den 20. oktober 2005, har til formål at udfylde et juridisk tomrum i den globale styring ved at fastlægge en række rettigheder og forpligtelser på nationalt og internationalt plan, der kan beskytte og fremme den kulturelle mangfoldighed. Dette instrument bør spille en rolle for den kulturelle mangfoldighed, der er sammenlignelig med - og på samme normdannende plan som - den, aftalerne i Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret spiller for intellektuelle ejendomsrettigheder, aftalerne i Verdenshandelsorganisationen for handelen, aftalerne i Verdenssundhedsorganisationen for sundhed og de multilaterale miljøaftaler for miljøet.

Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters fulde deltagelse i gennemførelsen af denne konvention vil navnlig bidrage til:

- o at fastlægge et nyt grundlag for den globale styring med henblik på at sikre beskyttelse og fremme af den kulturelle mangfoldighed
- o at fastslå kulturelle varers og tjenesteydelsers særlige og dobbelte karakter (kulturel og økonomisk)
- o at anerkende politikforanstaltningers rolle og legitimitet i forbindelse med beskyttelse og fremme af den kulturelle mangfoldighed
- o at anerkende betydningen af og fremme det internationale samarbejde for at løse problemer med kulturel sårbarhed, navnlig i forhold til udviklingslandene
- o at sørge for passende kobling til de øvrige internationale instrumenter, således at denne konvention kan gennemføres effektivt.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Da der er tale om et procedureforslag, findes der ingen gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

UNESCO's konvention er i overensstemmelse med den forpligtelse, der i medfør af EF-traktatens artikel 151, stk. 4, påhviler Fællesskabet til at tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaten, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed.

Forslagets målsætninger er i overensstemmelse med målsætningerne for andre EU-

politikker, bl.a. politikkerne for samarbejde med tredjelande, herunder særlig udviklingspolitikken; den fælles handelspolitik; gennemførelsen af det indre marked, særlig hvad angår intellektuelle ejendomsrettigheder; politikken for det audiovisuelle område og for informationssamfundet samt indsatsen på det kulturpolitiske område.

Forslagets målsætninger er ligeledes i overensstemmelse med chartret om grundlæggende rettigheder, især hvad angår princippet om fremme af kulturel mangfoldighed (artikel 22).

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

De interesserede parter, særlig EU's kulturelle miljøer og av-kredse, har under forhandlingerne om konventionen i UNESCO regelmæssigt korresponderet med Kommissionen.

Efter afslutningen af regeringseksperternes tredje forhandlingsmøde arrangerede Kommissionen den 4. juli 2005 et høringsmøde på grundlag af det reviderede foreløbige udkast til konvention.

Under hele forhandlingsforløbet i UNESCO har et betydeligt antal parter over for Kommissionen tilkendegivet, at de fuldt ud støtter EU's fælles holdninger i UNESCO, og har udtrykkeligt henstillet til UNESCO's generalkonference at vedtage konventionen i 2005.

Da situationen er uændret siden høringen i juli, blev det efter afslutningen af forhandlingerne ikke anset for nødvendigt at afholde endnu en høring om, hvorvidt Fællesskabet bør blive part i konventionen. Den tekst, der blev vedtaget af medlemmerne af UNESCO den 21. oktober, er nemlig praktisk taget identisk med det reviderede foreløbige udkast, der var resultatet af det tredje forhandlingsmøde (bortset fra juristlingvisternes rettelser).

- **Ekspertbistand**

Det har ikke været nødvendigt med bistand fra eksterne eksperter.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

- **Retsgrundlag**

Artikel 89, 133, 151, 181 og 181 A, sammenholdt med artikel 300 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, eftersom UNESCO's konvention berører kompetenceområder af blandet karakter.

Det drejer sig nemlig om både Fællesskabets og medlemsstaternes kompetenceområder, hvilket gør det nødvendigt, at Fællesskabet og medlemsstaterne ratificerer den i fællesskab.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Spørgsmålet om, hvorvidt proportionalitetsprincippet finder anvendelse, er ikke relevant, da der er tale om et procedureforslag.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslået instrument: forslag til Rådets afgørelse.

Ingen andre instrumenter ville være hensigtsmæssige. Begrundelse:

Da der er tale om Fællesskabets ratifikation af en internationalt normdannende tekst, er Rådets afgørelse det eneste egnede retlige instrument.

4) BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget får ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

5) YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**

Dette udkast til retsakt er uden relevans for EØS-aftalen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 89, 133, 151, 181 og 181 A, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I november 2004 bemyndigede Rådet Kommissionen til på Fællesskabets vegne at deltage i forhandlingerne i UNESCO vedrørende en konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed. Både Kommissionen og medlemsstaterne har deltaget i disse forhandlinger.
- (2) Konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed blev vedtaget på UNESCO's generalkonference i Paris den 20. oktober 2005.
- (3) Denne konvention er et relevant og effektivt grundlag for fremme af kulturel mangfoldighed og kulturel udveksling, som Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater tillægger meget stor betydning. Den bidrager til gensidig respekt og til forståelse mellem kulturerne i hele verden.
- (4) Denne konvention bør godkendes hurtigst muligt.
- (5) Både Fællesskabet og dets medlemsstater er kompetente på de områder, der er omfattet af konventionen. Det er derfor ønskeligt, at Fællesskabet og medlemsstaterne bliver kontraherende parter, således at de i fællesskab kan opfylde de forpligtelser, der er fastsat i konventionen, og i fællesskab udøve de rettigheder, som nævnte konvention

¹ EUT C af , s. .

² EUT C af , s. .

giver dem i situationer med blandet kompetence, idet målet er at sikre en ensartet anvendelse af konventionen -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. UNESCO's konvention om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed godkendes på Det Europæiske Fællesskabs vegne.
2. Teksten til konventionen er knyttet til denne afgørelse som bilag 1.a).

Artikel 2

1. Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til på Fællesskabets vegne at deponere godkendelsesinstrumentet hos generaldirektøren for UNESCO i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, i konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.
2. Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til på Fællesskabets vegne at deponere den kompetenceerklæring, der er indeholdt i bilag 1.b) til denne afgørelse, i overensstemmelse med artikel 27, stk. 3, litra c), i konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.
3. Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at afgive den ensidige erklæring, der er indeholdt i bilag 2 til denne afgørelse, ved deponeringen af godkendelsesinstrumentet.

Artikel 3

Kommissionen repræsenterer Det Europæiske Fællesskab på møderne i de organer, der oprettes ved konventionen, herunder navnlig partskonferencen, og forhandler på dets vegne i spørgsmål, der hører under disse organers kompetence.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG 1.a)

UNESCO's KONVENTION OM BESKYTTELSE OG FREMME AF DE KULTURELLE UDTRYKSFORMERS MANGFOLDIGHED

PRÆAMBEL

Den 33. generalkonference for De Forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur, forsamlet i Paris fra den 3. til den 21. oktober 2005,

1. *som fastslår*, at kulturel mangfoldighed er et iboende træk ved menneskeheden,
2. *som er sig bevidst*, at kulturel mangfoldighed er en del af menneskehedens fælles arv, og at den bør højagtes og bevares til gavn for alle,
3. *som er velvidende om*, at kulturel mangfoldighed skaber en rig og forskelligartet verden, der giver flere valgmuligheder og beriger de menneskelige evner og værdier, og at den derfor er en grundlæggende kilde til bæredygtig udvikling for samfund, folk og nationer,
4. *som fremhæver*, at kulturel mangfoldighed, der trives i et klima med demokrati, tolerance, social retfærdighed og gensidig respekt mellem folk og kulturer, er en absolut nødvendighed for fred og sikkerhed på lokalt, nationalt og internationalt plan,
5. *som højtideligt betoner* betydningen af kulturel mangfoldighed for den fulde gennemførelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, der er stadfæstet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og i andre universelt anerkendte instrumenter,
6. *som understreger* nødvendigheden af at integrere kulturen som et strategisk element i de nationale og internationale udviklingspolitikker samt i det internationale udviklings samarbejde og i den forbindelse at tage hensyn til FN's milleniumerklæring (2000), der fokuserer på udryddelse af fattigdom,
7. *som er af den opfattelse*, at kulturen antager forskellige former i tid og rum, og at denne forskelligartethed viser sig i identiteternes egenart og mangfoldighed og i de kulturelle udtryksformer hos de folk og samfund, der udgør menneskeheden,
8. *som erkender* betydningen af overleveret viden som kilde til åndelig og materiel rigdom, herunder især oprindelige folks videnssystemer, og denne videns positive bidrag til bæredygtig udvikling samt nødvendigheden af at beskytte og fremme den på passende vis,
9. *som erkender* nødvendigheden af at træffe foranstaltninger til beskyttelse af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, herunder deres indhold, særlig i situationer, hvor de kulturelle udtryksformer trues af udryddelse eller alvorlige forstyrrelser,
10. *som understreger* betydningen af kulturen for social samhørighed i almindelighed og særlig dens medvirken til forbedring af kvinders status og rolle i samfundet,
11. *som er sig bevidst*, at kulturel mangfoldighed styrkes ved idéers frie bevægelighed og beriges gennem konstant udveksling og samspil mellem kulturerne,
12. *som bekræfter*, at tanke-, ytrings- og informationsfriheden samt mediernes mangfoldighed giver de kulturelle udtryksformer mulighed for at udfolde sig i samfundet,

13. *som erkender*, at de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, herunder de overleverede kulturelle udtryksformer, er en vigtig forudsætning for, at individer og folk kan udtrykke deres idéer og værdier og dele dem med andre,

14. *som fremhæver*, at sproglig mangfoldighed er en væsentlig del af den kulturelle mangfoldighed, og *bekræfter* den grundlæggende rolle, uddannelse spiller for beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformer,

15. *som henviser til* den store betydning, kulturernes levedygtighed har for alle, herunder for personer, der tilhører mindretal, og for oprindelige folk, således som den kommer til udtryk gennem deres frihed til at skabe, formidle og udbrede deres overleverede kulturelle udtryksformer og deres krav på uhindret adgang til disse for at kunne anvende dem til gavn for deres egen udvikling,

16. *som understreger* vigtigheden af kulturel interaktion og kreativitet, der beriger og fornyr de kulturelle udtryksformer og øger betydningen af personer, der medvirker til at udvikle kulturen til gavn for samfundet som helhed,

17. *som erkender* betydningen af intellektuelle ejendomsrettigheder som støtte for personer, der er kulturelt kreative,

18. *som er overbevist om*, at kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser, som er bærere af identiteter, værdier og betydning, har to sider, en økonomisk og en kulturel, og derfor ikke må behandles som værende udelukkende af kommerciel værdi,

19. *som konstaterer*, at globaliseringsprocesserne, der fremskyndes af informations- og kommunikationsteknologiens hurtige udvikling, skaber helt nye betingelser for øget samspil mellem kulturerne, men samtidig udgør en udfordring for den kulturelle mangfoldighed, især med hensyn til risikoen for uligevægt mellem de rige og de fattige lande,

20. *som er sig bevidst*, at UNESCO har fået overdraget et særligt mandat til at sikre respekt for kulturel mangfoldighed og at henstille til, at der indgås sådanne internationale aftaler, som organisationen måtte anse for hensigtsmæssige med henblik på at lette den frie bevægelighed for idéer i ord og billeder,

21. *som henviser til* bestemmelserne i de af UNESCO vedtagne internationale instrumenter, der vedrører kulturel mangfoldighed og udøvelse af kulturelle rettigheder, herunder især verdenserklæringen om kulturel mangfoldighed fra 2001,

har vedtaget denne konvention, den 20.10.2005

I. MÅLSÆTNINGER OG VEJLEDENDE PRINCIPPER

Artikel 1 - Målsætninger

Denne konvention har følgende målsætninger:

- a) at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed
- b) at skabe de rette forudsætninger for, at kulturerne frit kan udfolde sig og indgå i et samspil til gensidig berigelse
- c) at tilskynde til dialog mellem kulturerne for at opnå en mere intensiv og afbalanceret kulturel udveksling i hele verden til gavn for den gensidige respekt mellem kulturerne og for fredskulturen
- d) at stimulere interkulturalitet for at udvikle samspillet mellem kulturerne med henblik på at bygge broer mellem folkene
- e) at fremme respekten for de kulturelle udtryksformers mangfoldighed og bevidstheden om værdien heraf på lokalt, nationalt og internationalt plan
- f) at bekræfte betydningen af forbindelsen mellem kultur og udvikling i alle lande, især i udviklingslandene, og at tilskynde til aktioner på nationalt og internationalt plan med henblik på anerkendelse af denne forbindelses reelle værdi
- g) at anerkende kulturelle aktiviteter, varers og tjenesteydelsers særlige karakter som bærere af identitet, værdier og betydning
- h) at bekræfte staters suveræne ret til at bevare, vedtage og gennemføre politikker og foranstaltninger, som de anser for hensigtsmæssige med henblik på at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på deres område
- i) at styrke samarbejde og solidaritet på internationalt plan i en ånd af fællesskab, navnlig for at give udviklingslandene bedre muligheder for at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Artikel 2 - Vejledende principper

1. Princippet om respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder

Den kulturelle mangfoldighed kan kun beskyttes og fremmes, hvis menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, f.eks. ytrings-, informations- og kommunikationsfriheden, og individets mulighed for frit at vælge kulturelle udtryksformer er garanteret. Ingen kan under påberåbelse af bestemmelserne i denne konvention krænke menneskerettighederne eller de grundlæggende frihedsrettigheder, der er fastlagt i verdenserklæringen om menneskerettighederne og i folkeretten, eller begrænse deres omfang.

2. Suverænitetsprincippet

I overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt og principperne i folkeretten har stater en suveræn ret til at vedtage foranstaltninger og politikker med henblik på at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på deres område.

3. Princippet om alle kulturers lige værdighed og ret til respekt

Beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed indebærer anerkendelse af alle kulturers lige værdighed og ret til respekt, herunder mindretals og oprindelige folks kulturer.

4. Princippet om solidaritet og samarbejde på internationalt plan

Alle lande, især udviklingslandene, bør gennem samarbejde og solidaritet på internationalt plan få mulighed for at tilvejebringe og styrke de midler, der er nødvendige for deres kulturelle udtryk, herunder deres kulturindustrier, uanset om disse er i deres vorden eller veletablerede, på lokalt, nationalt og internationalt plan.

5. Princippet om komplementaritet mellem de økonomiske og kulturelle aspekter af udviklingen

Da kulturen er en af de grundlæggende kilder til udvikling, har de kulturelle aspekter af udviklingen lige så stor betydning som de økonomiske aspekter, og enkeltpersoner og folkeslag har en grundlæggende ret til at deltage i og nyde godt af kulturlivet.

6. Princippet om bæredygtig udvikling

Den kulturelle mangfoldighed er et stort aktiv for enkeltpersoner og samfund. Beskyttelse, fremme og bevarelse af den kulturelle mangfoldighed er en væsentlig forudsætning for bæredygtig udvikling til gavn for de nuværende og kommende generationer.

7. Princippet om lige adgang

Lige adgang til et rigt og varieret udbud af kulturelle udtryksformer fra hele verden og kulturernes adgang til udtryks- og kommunikationsmidler er vigtige elementer i styrkelsen af den kulturelle mangfoldighed og tilskynder til gensidig forståelse.

8. Princippet om åbenhed og ligevægt

Når stater vedtager foranstaltninger med henblik på at fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, bør de på passende vis tilstræbe åbning over for de øvrige kulturer i verden og sikre sig, at de pågældende foranstaltninger stemmer overens med denne konventions målsætninger.

II. ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 3 - Anvendelsesområde

Denne konvention finder anvendelse på politikker og foranstaltninger, som parterne vedtager til beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

III. DEFINITIONER

Artikel 4 - Definitioner

I denne konvention forstås ved:

1. Kulturel mangfoldighed

"Kulturel mangfoldighed": de mange forskellige måder, hvorpå grupper og samfunds kulturer kommer til udtryk. Disse udtryksformer overleveres internt i grupperne og samfundene og disse imellem.

Den kulturelle mangfoldighed viser sig ikke kun i de forskellige måder, hvorpå menneskeheden kulturelle arv kommer til udtryk, beriges og overleveres i kraft af de forskellige kulturelle udtryksformer, men også - uanset hvilke midler og teknologier der anvendes - i de forskellige former for kunstnerisk kreativitet, produktion, formidling, udbredelse og anvendelse af de kulturelle udtryksformer.

2. Kulturindhold

"Kulturindhold": den symbolske betydning, den kunstneriske dimension og de kulturelle værdier, der udspringer af eller udtrykker kulturelle identiteter.

3. Kulturelle udtryksformer

"Kulturelle udtryksformer": udtryksformer, der følger af enkeltpersoners, grupper eller samfunds kreativitet, og som har et kulturindhold.

4. Kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser

"Kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser": aktiviteter, varer og tjenesteydelser, som, når de anskues ud fra deres særlige kvalitet, anvendelse eller bestemmelse, repræsenterer eller overleverer kulturelle udtryksformer, uafhængigt af den kommercielle værdi de måtte have. Kulturelle aktiviteter kan være et mål i sig selv, eller de kan bidrage til produktionen af kulturelle varer og tjenesteydelser.

5. Kulturindustrier

"Kulturindustrier": industrier, der producerer og udbreder kulturelle varer eller tjenesteydelser som defineret under nr. 4 ovenfor.

6. Kulturpolitikker og -foranstaltninger

"Kulturpolitikker og -foranstaltninger": kulturelle politikker og foranstaltninger på lokalt, nationalt, regionalt eller internationalt plan, der enten fokuserer på kultur som sådan, eller som har til formål at indvirke direkte på enkeltpersoners, grupper eller samfunds kulturelle udtryksformer, herunder på frembringelse, produktion, formidling og udbredelse af kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser og på adgangen til disse.

7. Beskyttelse

"Beskyttelse": indførelse af foranstaltninger til bevarelse, sikring og styrkelse af de kulturelle udtryksformer mangfoldighed.

"Beskytte": at træffe sådanne foranstaltninger.

8. Interkulturalitet

"Interkulturalitet": det forhold, at der findes og foregår et ligeværdigt samspil mellem forskellige kulturer, og at der er mulighed for at skabe fælles kulturelle udtryk gennem dialog og gensidig respekt.

IV. PARTERNES RETTIGHEDER OG PLIGTER

Artikel 5 - Generel regel om rettigheder og pligter

1. Parterne bekræfter i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt, principperne i folkeretten og de universelt anerkendte instrumenter vedrørende menneskerettighederne deres suveræne ret til at udforme og gennemføre kulturpolitikker og træffe foranstaltninger til at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformer mangfoldighed og til at styrke det internationale samarbejde for at opfylde denne konventions målsætninger.

2. Når en part gennemfører politikker og træffer foranstaltninger til at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på sit område, skal disse politikker og foranstaltninger være i overensstemmelse med denne konvention.

Artikel 6 - Parternes rettigheder på nationalt plan

1. Enhver part kan som led i sine kulturpolitikker og -foranstaltninger som omhandlet i artikel 4, stk. 6, og på baggrund af egne forhold og behov træffe foranstaltninger, der har til formål at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på den pågældende parts område.

2. Disse foranstaltninger kan bl.a. være:

a) lovgivningsmæssige foranstaltninger, der har til formål at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed

b) foranstaltninger, der på passende vis giver nationale kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser mulighed for at skabe sig en plads blandt alle de på den pågældende parts område forhåndenværende kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser, og som vedrører disses frembringelse, produktion, formidling, udbredelse og anvendelse, herunder foranstaltninger med relation til det sprog, der anvendes i forbindelse med de pågældende aktiviteter, varer og tjenesteydelser

c) foranstaltninger, der sigter mod at give de uafhængige nationale kulturindustrier og aktørerne i den uformelle sektor reel adgang til midlerne for produktion, formidling og udbredelse af kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser

d) foranstaltninger, der sigter mod at tildele offentlige støttemidler

e) foranstaltninger, der sigter mod at tilskynde nonprofitorganisationer samt offentlige og private institutioner, kunstnere og andre kulturarbejdere til at udvikle og fremme den frie udveksling og bevægelighed af idéer og kulturelle udtryksformer samt af kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser og til at fremme kreativitet og iværksætterånd i forbindelse med deres aktiviteter

f) foranstaltninger, der på passende vis sigter mod at etablere og støtte public service-institutioner

g) foranstaltninger, der sigter mod at motivere og støtte kunstnere og alle andre, der medvirker til at skabe kulturelle udtryk

h) foranstaltninger, der sigter mod at fremme mediernes mangfoldighed, bl.a. ved hjælp af public service radio- og tv-virksomhed.

Artikel 7 - Foranstaltninger, der har til formål at fremme kulturelle udtryksformer

1. Parterne bestræber sig på at skabe et klima på deres område, der tilskynder enkeltpersoner og samfundsgrupper til:

a) at skabe, producere, formidle og udbrede deres egne kulturelle udtryk og skaffe sig adgang til disse under behørig hensyntagen til de særlige vilkår og behov, der gør sig gældende for kvinder og forskellige andre samfundsgrupper, herunder personer, der tilhører mindretal, og oprindelige folk

b) at skaffe sig adgang til forskellige kulturelle udtryk fra deres eget område og fra de øvrige lande i verden.

2. Parterne bestræber sig ligeledes på at anerkende den vigtige indsats, der ydes af kunstnere og alle andre, der deltager i den skabende proces, af kulturelle sammenslutninger og af organisationer, der støtter dem i deres arbejde, samt den centrale rolle, de spiller ved at bidrage til de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Artikel 8 - Foranstaltninger, der har til formål at beskytte kulturelle udtryksformer

1. En part kan på sit område afdække særlige situationer, hvor der eksisterer en risiko for udryddelse af eller en alvorlig trussel mod de kulturelle udtryksformer, eller hvor der på anden måde er et presserende behov for at beskytte disse, jf. dog bestemmelserne i artikel 5 og 6.

2. Parterne kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte de kulturelle udtryksformer i de i stk. 1 nævnte situationer i henhold til bestemmelserne i denne konvention.

3. Parterne rapporterer alle de foranstaltninger, der er truffet for at imødegå situationen, til det mellemstatslige udvalg, der kan fremsætte relevante henstillinger.

Artikel 9 - Informationsudveksling og gennemsigtighed

Parterne:

- a) indsender hvert fjerde år i deres rapporter til UNESCO relevante oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet med henblik på at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på deres område og på internationalt plan
- b) udpeger et kontaktpunkt med ansvar for informationsudvekslingen i forbindelse med denne konvention
- c) deler og udveksler oplysninger om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Artikel 10 - Uddannelse og bevidstgørelse af offentligheden

Parterne:

- a) begunstiger og udvikler forståelsen af, hvor vigtigt det er at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, navnlig gennem programmer for uddannelse og øget bevidstgørelse af offentligheden
- b) samarbejder med de øvrige parter og med internationale og regionale organisationer for at opfylde målsætningen i denne artikel
- c) sætter ind på at befordre kreativitet og styrke produktionskapaciteten gennem indførelse af uddannelses- og udvekslingsprogrammer på det kulturindustrielle område. Disse foranstaltninger bør gennemføres på en sådan måde, at de ikke indvirker negativt på de traditionelle produktionsformer.

Artikel 11 - Inddragelse af civilsamfundet

Parterne anerkender civilsamfundets grundlæggende rolle i forbindelse med beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed. Parterne tilskynder civilsamfundet til at deltage aktivt i deres bestræbelser på at opfylde denne konventions målsætninger.

Artikel 12 - Fremme af det internationale samarbejde

Parterne bestræber sig på at styrke deres bilaterale, regionale og internationale samarbejde med henblik på at skabe gunstige vilkår for fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed under særlig hensyntagen til de i artikel 8 og 17 omhandlede situationer, navnlig med henblik på:

- a) at lette dialog mellem parterne om kulturpolitikker og -foranstaltninger
- b) at styrke den offentlige sektors strategiske og administrative kapacitet i de offentlige kulturinstitutioner gennem udveksling af kulturarbejdere på internationalt plan og deling af bedste praksis
- c) at styrke partnerskaberne med civilsamfundet, ngo'erne og den private sektor, og mellem disse enheder indbyrdes, for at begunstige og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed

d) at fremme anvendelsen af de nye teknologier og tilskynde til partnerskaber for at styrke informationsudvekslingen og den kulturelle forståelse og for at begunstige de kulturelle udtryksformers mangfoldighed

e) at tilskynde til indgåelse af aftaler om fælles produktion og udbredelse.

Artikel 13 - Integrering af kulturen i den bæredygtige udvikling

Parterne bestræber sig på at integrere kulturen i deres udviklingspolitikker på alle niveauer for at skabe gunstige vilkår for bæredygtig udvikling og i den forbindelse befordre de aspekter, der er forbundet med beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

Artikel 14 - Udviklingssamarbejde

Parterne bestræber sig på at støtte samarbejde med henblik på bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, specielt hvad angår udviklingslandenes særlige behov, for derved at fremme opkomsten af en dynamisk kultursektor, bl.a. gennem følgende:

1. styrkelse af kulturindustrierne i udviklingslandene:

a) ved at skabe og styrke kapacitet for kulturproduktion og -udbredelse i udviklingslandene

b) ved at gøre det nemmere for deres kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser at få adgang til verdensmarkedet og de internationale udbredelseskanaler

c) ved at gøre det muligt at oprette levedygtige lokale og regionale markeder

d) ved, så ofte som muligt, at indføre passende foranstaltninger i de udviklede lande, der kan lette adgangen for udviklingslandenes kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser til deres område

e) ved at støtte det kreative arbejde, der udføres af kunstnere i udviklingslandene, og om muligt lette deres mobilitet

f) ved at tilskynde til et passende samarbejde mellem de udviklede lande og udviklingslandene, navnlig inden for musik og film

2. styrkelse - gennem udveksling af oplysninger, erfaringer og sagkundskab samt uddannelse af menneskelige ressourcer - af udviklingslandenes kapacitet i den offentlige og den private sektor, navnlig hvad angår den strategiske og administrative kapacitet, udarbejdelse og gennemførelse af politikker, fremme og udbredelse af kulturelle udtryk, udviklingen af små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomheder, anvendelse af teknologier samt udvikling og overførsel af kompetencer

3. overførsel af teknologier og knowhow gennem indførelse af passende incitament, især i forbindelse med kulturindustrier og -virksomheder

4. økonomisk støtte:

a) oprettelse af en international fond for kulturel mangfoldighed, jf. artikel 18

b) tildeling af offentlig udviklingsbistand i det omfang, det er nødvendigt, herunder teknisk bistand med henblik på at stimulere og støtte kreativitet

c) andre former for økonomisk støtte som f.eks. lavrentelån, tilskud og andre finansieringsordninger.

Artikel 15 - Nærmere bestemmelser for samarbejdet

Parterne tilskynder til udvikling af partnerskaber mellem og i den offentlige og den private sektor og nonprofitorganisationerne med henblik på at samarbejde med udviklingslandene om styrkelsen af disses kapacitet til at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed. Disse nye former for partnerskaber skal for at imødekomme udviklingslandenes konkrete behov først og fremmest beskæftige sig med udviklingen af infrastrukturer, menneskelige ressourcer og politikker samt med udvekslingen af kulturelle aktiviteter, varer og tjenesteydelser.

Artikel 16 - Fortrinsbehandling af udviklingslandene

De udviklede lande letter den kulturelle udveksling med udviklingslandene ved at give deres kunstnere og øvrige kulturarbejdere samt deres kulturelle varer og tjenesteydelser fortrinsbehandling ved hjælp af passende institutionelle og retlige rammer.

Artikel 17 - Internationalt samarbejde i situationer, hvor der består en alvorlig trussel mod de kulturelle udtryksformer

Parterne samarbejder med henblik på at yde hinanden gensidig bistand, idet de tager særlig hensyn til udviklingslandene i de i artikel 8 nævnte situationer.

Artikel 18 - International fond for kulturel mangfoldighed

1. Der oprettes en "International fond for kulturel mangfoldighed", i det følgende benævnt "fonden".

2. Fonden består i overensstemmelse med UNESCO's finansreglement af deponerede midler.

3. Fondens ressourcer udgøres af:

a) parternes frivillige bidrag

b) midler, der er afsat hertil, af UNESCO's generalkonference

c) eventuelle indbetalinger, donationer og testamentariske gaver fra andre stater, fra organisationer og programmer under De Forenede Nationer, andre regionale eller internationale organisationer samt offentlige og private organer eller privatpersoner

d) alle renter af fondens ressourcer

e) indtægter fra de indsamlinger og begivenheder, der arrangeres til gavn for fonden

f) alle andre ressourcer, som fondsbestemmelserne tillader.

4. Hvordan fondens ressourcer skal anvendes, bestemmes af det mellemstatslige udvalg på grundlag af partskonferencens retningslinjer.

5. Det mellemstatslige udvalg kan acceptere økonomiske bidrag og andre former for bistand til generelle eller specifikke formål, der vedrører bestemte projekter, forudsat at disse projekter er godkendt af det mellemstatslige udvalg.

6. Der kan ikke til bidragene til fonden være knyttet nogen politisk, økonomisk eller anden betingelse, som er uforenelig med denne konventions målsætninger.

7. Parterne bestræber sig på regelmæssigt at indbetale frivillige bidrag med henblik på gennemførelsen af denne konvention.

Artikel 19 - Udveksling, analyse og formidling af oplysninger

1. Parterne indgår aftaler med hinanden med henblik på udveksling af oplysninger og sagkundskab vedrørende dataindsamling, statistikker over de kulturelle udtryksformers mangfoldighed og former for bedste praksis med hensyn til beskyttelse og fremme heraf.

2. UNESCO letter i kraft af de ordninger, der findes i sekretariatets regi, indsamling, analyse og formidling af alle oplysninger, statistikker og former for bedste praksis på området.

3. UNESCO opretter og ajourfører desuden en databank over de forskellige statslige, private og almennyttige sektorer og organer, hvis virke vedrører kulturelle udtryksformer.

4. Med henblik på at lette dataindsamlingen vil UNESCO være særlig opmærksom på styrkelse af kapacitet og sagkundskab hos de af parterne, der måtte anmode om bistand på området.

5. De oplysninger, der skal indsamles i henhold til denne artikel, kompletterer de oplysninger, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 9.

V. FORHOLDET TIL ANDRE INSTRUMENTER

Artikel 20 - Forholdet til andre instrumenter: gensidig støtte, komplementaritet og ikke-underordning

1. Parterne erkender, at de i god tro skal opfylde deres forpligtelser i henhold til denne konvention og alle andre traktater, hvori de er part. Derfor og uden at underordne denne konvention i forhold til andre traktater:

a) tilskynder parterne til, at denne konvention og andre traktater, hvori de er part, støtter hinanden gensidigt, og

b) tager hensyn til relevante bestemmelser i denne konvention, når de fortolker og anvender andre traktater, som de er part i, eller når de indgår andre internationale forpligtelser.

2. Intet i denne konvention kan fortolkes derhen, at den ændrer parternes rettigheder og forpligtelser i henhold til andre traktater, hvori de er part.

Artikel 21 - International høring og koordinering

Parterne forpligter sig til at fremme denne konventions målsætninger og principper i andre internationale forsamlinger. Med henblik herpå rådfører parterne sig om nødvendigt med hinanden, idet de holder sig disse målsætninger og principper for øje.

VI. KONVENTIONENS ORGANER

Artikel 22 - Partskonferencen

1. Der etableres en partskonference. Partskonferencen er denne konventions plenarsamling og øverste organ.

2. Partskonferencen afholder ordinært møde hvert andet år, om muligt i forbindelse med UNESCO's generalkonference. Den kan afholde ekstraordinært møde, hvis den selv beslutter det, eller hvis mindst en tredjedel af parterne indgiver anmodning herom til det mellemstatslige udvalg.

3. Partskonferencen vedtager selv sin forretningsorden.

4. Partskonferencen har bl.a. følgende opgaver:

a) at vælge medlemmerne af det mellemstatslige udvalg

b) at modtage og gennemgå rapporterne fra parterne i denne konvention, der fremsendes af det mellemstatslige udvalg

c) at godkende de operationelle retningslinjer, der på dens foranledning udarbejdes af det mellemstatslige udvalg

d) at træffe alle andre foranstaltninger, som den måtte anse for nødvendige for at fremme denne konventions målsætninger.

Artikel 23 - Det mellemstatslige udvalg

1. Der oprettes ved UNESCO et mellemstatsligt udvalg for beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, i det følgende benævnt "det mellemstatslige udvalg". Udvalget består af repræsentanter for 18 stater, der er parter i konventionen, og som partskonferencen vælger for en periode på fire år, så snart denne konvention træder i kraft i overensstemmelse med artikel 29.

2. Det mellemstatslige udvalg holder møde én gang om året.

3. Det mellemstatslige udvalg arbejder under partskonferencens myndighed og vejledning og er ansvarlig over for denne.

4. Antallet af medlemmer af det mellemstatslige udvalg vil blive sat op til 24, så snart antallet af parter i konventionen når op på 50.

5. Medlemmerne af det mellemstatslige udvalg vælges under hensyntagen til en ligelig geografisk fordeling og efter rotationsprincippet.

6. Uden at det indskrænker de øvrige beføjelser, der tillægges det ved denne konvention, har det mellemstatslige udvalg følgende opgaver:

a) at fremme denne konventions målsætninger og at tilskynde til dens gennemførelse og sikre opfølgningen heraf

b) på anmodning af partskonferencen at udarbejde operationelle retningslinjer for gennemførelse og anvendelse af konventionens bestemmelser og forelægge disse for partskonferencen til godkendelse

c) at fremsende rapporterne fra parterne i konventionen til partskonferencen sammen med udvalgets bemærkninger og et resumé af indholdet

d) at fremsætte passende henstillinger i situationer, som udvalget er blevet gjort bekendt med af parterne i henhold til de relevante bestemmelser i konventionen, særlig artikel 8

e) at fastlægge procedurer og ordninger for høring med henblik på at fremme denne konventions målsætninger og principper i andre internationale forsamlinger

f) at udføre alle andre opgaver, som partskonferencen måtte pålægge udvalget.

7. Det mellemstatslige udvalg kan i henhold til sin forretningsorden når som helst indbyde offentlige eller private organer eller fysiske personer til at deltage i dets møder for at høre dem i specifikke spørgsmål.

8. Det mellemstatslige udvalg udarbejder selv sin forretningsorden og forelægger den for partskonferencen til godkendelse.

Artikel 24 - UNESCO's sekretariat

1. Konventionens organer bistås af UNESCO's sekretariat.

2. Sekretariatet udarbejder partskonferencens og det mellemstatslige udvalgs dokumentation samt udkastet til dagsorden for deres møder, bistår dem ved anvendelsen af deres afgørelser og aflægger rapport herom.

VII. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 25 - Bilæggelse af tvister

1. I tilfælde af en tvist mellem parterne i konventionen om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention søger parterne en løsning gennem forhandling.

2. Hvis de berørte parter ikke kan nå til enighed gennem forhandling, kan de efter indbyrdes aftale søge tredjemands mellemkomst eller mægling i sagen.

3. Hvis tvisten ikke har været genstand for tredjemands mellemkomst eller mægling, eller hvis den ikke har kunnet løses gennem forhandling eller ved tredjemands mellemkomst eller mægling, kan en part søge forlig efter proceduren i bilaget til denne konvention. Parterne undersøger i god tro forligsudvalgets forslag til løsning af tvisten.

4. Enhver part kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen afgive erklæring om, at den ikke anerkender ovenstående forligprocedure. Enhver part, der har afgivet en sådan erklæring, kan når som helst trække sin erklæring tilbage ved en meddelelse til UNESCO's generaldirektør.

Artikel 26 - Medlemsstaternes ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse

1. Denne konvention skal ratificeres, accepteres, godkendes **eller** tiltrædes af de stater, der er medlemmer af UNESCO, i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige procedurer.

2. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos UNESCO's generaldirektør.

Artikel 27 - Tiltrædelse

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af enhver stat, der ikke er medlem af UNESCO, men som er medlem af De Forenede Nationer eller af en af FN's særorganisationer, og som organisationens generalkonference opfordrer til at tiltræde.

2. Denne konvention er ligeledes åben for tiltrædelse af territorier, som har fuldt indre selvstyre, som anerkendt af De Forenede Nationer, men som ikke har opnået fuld uafhængighed i overensstemmelse med Generalforsamlingens resolution 1514 (XV), og som har kompetence på de områder, som denne konvention omfatter, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder.

3. Følgende bestemmelser finder anvendelse på regionale organisationer for økonomisk integration:

a) Denne konvention er også åben for tiltrædelse af enhver regional organisation for økonomisk integration, der bindes fuldt ud af konventionens bestemmelser på samme måde som de stater, der er parter i konventionen, jf. følgende litraer.

b) Når én eller flere stater, som er medlemmer af en sådan organisation, også er parter i konventionen, aftaler denne organisation og disse stater indbyrdes, hvilket ansvar de hver især skal påtage sig for opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne konvention. Denne ansvarsfordeling får virkning, når den i litra c) omhandlede underrettningsprocedure er afsluttet. Organisationen og dens medlemsstater må ikke udøve deres rettigheder i medfør af denne konvention samtidigt. I sager, der hører under deres kompetence, udøver regionale organisationer for økonomisk integration desuden deres stemmeret med et antal stemmer svarende til det antal af deres medlemsstater, der er parter i denne konvention. Sådanne organisationer må ikke udøve deres stemmeret, hvis deres medlemsstater udøver deres, og omvendt.

c) En regional organisation for økonomisk integration og dens medlemsstat eller -stater, der er blevet enige om en ansvarsfordeling i henhold til litra b), underretter parterne om den foreslåede ansvarsfordeling på følgende måde:

i) organisationen gør i sit tiltrædelsesinstrument klart rede for ansvarsfordelingen på de områder, der er omfattet af konventionen

ii) den regionale organisation for økonomisk integration underretter depositaren om ethvert forslag til en eventuel senere ændring af de pågældende ansvarsområder; depositaren underretter dernæst parterne herom

d) Stater, der er medlemmer af en regional organisation for økonomisk integration, og som bliver parter i konventionen, anses for fortsat kompetente på alle områder, som ikke har været genstand for en kompetenceoverdragelse til organisationen, som udtrykkeligt er erklæret eller påpeget over for depositaren.

e) Ved "regional organisation for økonomisk integration" forstås en organisation bestående af suveræne stater, som er medlemmer af De Forenede Nationer eller af en af FN's særorganisationer, og hvortil disse stater har overdraget kompetence på områder, der er omfattet af denne konvention, og som i overensstemmelse med sine interne procedurer er blevet behørigt bemyndiget til at blive part heri.

4. Tiltrædelsesinstrumentet deponeres hos UNESCO's generaldirektør.

Artikel 28 - Kontaktpunkt

Enhver part, der bliver part i denne konvention, udpeger et "kontaktpunkt" som anført i artikel 9.

Artikel 29 - Ikrafttrædelse

1. Denne konvention træder i kraft tre måneder efter datoen for deponeringen af det tredivte ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, men kun for de stater eller regionale organisationer for økonomisk integration, der på denne dato eller forud herfor har deponeret deres respektive ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument. For enhver anden part træder den i kraft tre måneder efter deponeringen af den pågældende parts ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

2. Med henblik på anvendelsen af denne artikel må intet instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, betragtes som et supplement til de instrumenter, som medlemsstaterne af den pågældende organisation allerede har deponeret.

Artikel 30 - Føderale eller ikke-monistiske forfatningssystemer

I erkendelse af at internationale aftaler forpligter parterne på samme måde, uanset hvilket forfatningssystem de har, finder følgende bestemmelser anvendelse på de parter, hvis forfatningssystem er føderalt eller ikke-monistisk:

a) for så vidt angår de bestemmelser i denne konvention, der administreres af den føderale eller centrale lovgivende myndighed, vil den føderale eller centrale regerings forpligtelser være de samme som forpligtelserne for de parter, der ikke er føderale stater

b) for så vidt angår de bestemmelser i denne konvention, der administreres af de enkelte enheder i den føderale stat som f.eks. stater, grevskaber, provinser eller kantoner, der ikke er forpligtet til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger i medfør af det føderale forfatningssystem, gør den føderale regering om nødvendigt de kompetente myndigheder i de enkelte enheder, f.eks. stater, grevskaber, provinser eller kantoner, bekendt med de pågældende bestemmelser sammen med dens henstilling om vedtagelse.

Artikel 31 - Opsigelse

1. Enhver part kan opsig denne konvention.
2. Opsigelsen meddeles skriftligt i form af et instrument, der deponeres hos UNESCO's generaldirektør.
3. Opsigelsen træder i kraft tolv måneder efter modtagelsen af opsigelsesinstrumentet. Den ændrer på ingen måde de finansielle forpligtelser, der påhviler den opsigende part indtil den dato, hvor udtrædelsen træder i kraft.

Artikel 32 - Depositarens opgaver

UNESCO's generaldirektør underretter i sin egenskab af depositar for denne konvention organisationens medlemsstater, de medlemsstater, der ikke er medlemmer, og de regionale organisationer for økonomisk integration, der er omfattet af artikel 27, samt De Forenede Nationer om deponeringen af alle de i artikel 26 og 27 nævnte ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og om opsigelser i henhold til artikel 31.

Artikel 33 - Ændringer

1. Enhver part kan ved skriftlig meddelelse til generaldirektøren foreslå ændringer til denne konvention. Generaldirektøren fremsender en sådan meddelelse til alle parter. Hvis mindst halvdelen af parterne inden for seks måneder fra datoen for fremsendelsen af meddelelsen afgiver et positivt svar, forelægger generaldirektøren det pågældende forslag til drøftelse og eventuel vedtagelse på partskonferencens næstfølgende møde.
2. Ændringer vedtages med to tredjedele flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme.
3. Ændringer til denne konvention forelægges efter vedtagelsen for parterne til ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse.
4. For de parter, der har ratificeret, accepteret, godkendt eller tiltrådt ændringer til denne konvention, træder disse ændringer i kraft tre måneder efter, at to tredjedele af parterne har deponeret de i stk. 3 nævnte instrumenter. For enhver part, der derefter ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder en ændring, træder denne ændring i kraft tre måneder efter, at den pågældende part har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.
5. Proceduren i stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse på ændringer i medfør af artikel 23 vedrørende antallet af medlemmer i det mellemstatslige udvalg. Disse ændringer træder i kraft ved vedtagelsen.
6. En stat eller en regional organisation for økonomisk integration som nævnt i artikel 27, der bliver part i denne konvention efter ikrafttrædelsen af ændringer i overensstemmelse med stk. 4, betragtes, forudsat at den ikke har givet udtryk for en anden hensigt, som værende:
 - a) part i denne konvention med de pågældende ændringer og
 - b) part i denne konvention uden ændringer for så vidt angår enhver part, som ikke er bundet af disse ændringer.

Artikel 34 - Autentiske tekster

Denne konvention er udfærdiget på engelsk, arabisk, kinesisk, spansk, fransk og russisk, og de seks tekster har samme gyldighed.

Artikel 35 - Registrering

I overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt registreres denne konvention hos De Forenede Nationers generalsekretariat på anmodning af UNESCO's generaldirektør.

BILAG

FORLIGSPROCEDURE

Artikel 1 - Forligsudvalg

Der oprettes et forligsudvalg på foranledning af en af tvistens parter. Medmindre tvistens parter aftaler andet, skal udvalget bestå af fem medlemmer. Hver part udpeger to medlemmer, og disse to medlemmer vælger formanden efter indbyrdes aftale.

Artikel 2 - Medlemmer af udvalget

Involverer tvisten mere end to parter, udpeger de parter, der har de samme interesser, deres medlemmer af udvalget efter indbyrdes aftale. Har mindst to parter særskilte interesser, eller er de uenige om, hvorvidt de har de samme interesser, udnævner de deres medlemmer hver for sig.

Artikel 3 - Udnævnelse

Hvis parterne ikke har udnævnt alle medlemmerne af udvalget inden for en frist på to måneder fra anmodningen om oprettelse af et forligsudvalg, foretager UNESCO's generaldirektør efter anmodning fra en af parterne de nødvendige udnævnelser inden for en ny frist på to måneder.

Artikel 4 - Formand for udvalget

Hvis udvalget ikke har valgt sin formand inden for en frist på to måneder efter udnævnelsen af det sidste medlem af udvalget, foretager generaldirektøren efter anmodning fra en af parterne udnævnelsen af formanden inden for en ny frist på to måneder.

Artikel 5 - Afgørelser

Forligsudvalget træffer afgørelse med almindeligt flertal af medlemmernes stemmer. Medmindre tvistens parter aftaler andet, fastsætter udvalget selv sin forretningsgang. Det fremsætter et forslag til løsning af tvisten, som parterne undersøger i god tro.

Artikel 6 - Uenighed

I tilfælde af uenighed om forligsudvalgets kompetence, afgør udvalget selv, om det er kompetent eller ej.

BILAG 1.b)

ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB I HENHOLD TIL ARTIKEL 27, STK. 3, LITRA C), I KONVENTIONEN OM BESKYTTELSE OG FREMME AF DE KULTURELLE UDTRYKSFORMERS MANGFOLDIGHED

De nuværende medlemmer af Fællesskabet er Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

I denne erklæring anføres de kompetencer, medlemsstaterne har overdraget til Fællesskabet i medfør af traktaterne på de områder, konventionen vedrører.

Fællesskabet har enekompetence for så vidt angår den fælles handelspolitik (traktatens artikel 131-134). Det fører en politik for udviklingssamarbejde (traktatens artikel 177-181) og en politik for samarbejde med de industrialiserede lande (traktatens artikel 181 A), uden at dette berører medlemsstaternes respektive kompetencer. Fællesskabet udøver delt kompetence hvad angår den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital (traktatens artikel 23-31 og 39-60), konkurrence (artikel 87-89) og det indre marked, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder (traktatens artikel 94-97). I medfør af traktatens artikel 151, særlig stk. 4, tager Fællesskabet hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaten, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed.

De nedenfor anførte EF-retsakter viser omfanget af Fællesskabets kompetence i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Rådets afgørelse 94/800/EF om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (*EFT L 336 af 23.12.1994*)

Rådets forordning (EF) nr. 2501/2001 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2002 til 31. december 2004 - Erklæringer til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2002 til 31. december 2004 (*EFT L 346 af 31.12.2001, s. 1-60*)

Rådets afgørelse 2005/599/EF om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af aftalen om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou (*EUT L 203 af 11.8.2005, s. 26-27*)

Rådets forordning (EF) nr. 2698/2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1488/96 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger (Meda) i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet (*EFT L 311 af 12.12.2000, s. 1-8*)

Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa, som ændret, som stadig er gældende for Bulgarien og Rumænien (*EFT L 375 af 23.12.1989 s. 11-12*)

Rådets forordning (EF) nr. 2666/2000 om bistand til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien samt om ophævelse af forordning (EF) nr. 1628/96 og om ændring af forordning (EØF) nr. 3906/89 og (EØF) nr. 1360/90 og af afgørelse 97/256/EF og 1999/311/EF (*EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1-6*)

Rådets forordning (EØF) nr. 443/92 om finansiel og faglig bistand til og økonomisk samarbejde med udviklingslandene i Asien og Latinamerika (*EFT L 52 af 27.2.1992, s. 1-6*)

Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 99/2000 om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien (*EFT L 12 af 18.1.2000, s. 1-9*)

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 792/2004/EF om et EF-handlingsprogram til fremme af organer, der er aktive på europæisk plan på kulturområdet (*EUT L 138 af 30.4.2004, s. 40*)

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 508/2000/EF om indførelse af Kultur 2000-programmet (*EFT L 63 af 10.3.2000, s. 1*)

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1419/1999/EF om en fællesskabsaktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2005-2019 (*EFT L 166 af 1.7.1999, s. 1*)

Rådets afgørelse af 22. september 1997 om fremtiden for en europæisk indsats på kulturområdet (*EFT C 305 af 7.10.1997, s. 1*)

Rådets afgørelse af 22. september 1997 om faste bogpriser på tværs af grænserne i europæiske sprogområder (*EFT C 305 af 7.10.1997, s. 2*)

Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (*EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23*). Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF (*EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60*)

Rådets afgørelse 2000/821/EF om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (Media Plus - Udvikling, distribution og markedsføring) (2001-2005) (*EFT L 336 af 30.12.2000, s. 82-91*)

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 163/2001/EF om iværksættelse af et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (Media-uddannelse) (2001-2005) (*EFT L 26 af 27.1.2001, s. 1-9*)

Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (*EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1*).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (*EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45-86*)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (*EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10-19*)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF om følgeret for ophavsmanden til et originalkunstværk (*EFT L 272 af 13.10.2001, s. 32-36*)

Rådets direktiv 93/83/EØF om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel (*EFT L 248 af 6.10.1993, s. 15-21*)

Rådets direktiv 93/98/EØF om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (*EFT L 290 af 24.11.1993, s. 9-13*)

Rådets direktiv 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (*EFT L 346 af 27.11.1992, s. 61-66*)

Udøvelsen af Fællesskabets beføjelser udvikler sig i sagens natur løbende. I den forbindelse forbeholder Fællesskabet sig retten til at afgive andre erklæringer i fremtiden.

BILAG 2

ENSIDIG ERKLÆRING PÅ FÆLLESSKABETS VEGNE VED DEPONERINGEN AF GODKENDELSESINSTRUMENTET

"For så vidt angår Fællesskabets kompetence som omhandlet i erklæringen i henhold til konventionens artikel 27, stk. 3, litra c), er Fællesskabet bundet af konventionen og vil sørge for, at den gennemføres efter hensigten. Heraf følger, at Fællesskabets medlemsstater, der er parter i denne konvention, ikke anvender konventionens bestemmelser og ikke kan påberåbe sig de rettigheder og pligter, der følger af konventionen, i deres indbyrdes forhold, hvis der findes fællesskabsbestemmelser på de områder, der er omfattet af konventionen. Konventionen finder dog anvendelse i forbindelserne mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og mellem Fællesskabet og de øvrige parter i konventionen på den anden side."